

نیشتمان و ئەفسانە و گەمە هاودژەکان لە شیعرى ئەفسانە دریەکی درێژى تەیب جەباردا .. عەلى شەخ عومەر

شیعرلای «تەیب جەبار» تەكەكە یەكە لە نەوان كەمە ڕەگەز و كەرەستە، لە نەوان كەمە ڕەستە و ڕەندەدا، بە جەره پەيوەندییەك ڕەكدەخرێن كە لە شیعردا نەبێت لە دنیای واقعیدا نییە، شەوازی نووسین و دەربەین، لە جیایاوازی رەگەزەکانەووە سەرچاوە دەگرێت، لە ڕەكەکی چەمکی هاودژەکانەووە كەشمەكەشی هەستەکان پشێتێست دەكاتەووە، رەگەزەکانی بنیاتی شیعرى، لە بەرجەستەکردنی هاودژەکاندا، پانەرین، ئەوا گەشەنیگایەکی نوێ بە دەقی بەرھەمھاتوو دەبەخشێت، چۆن بە تێری ئەندازە، بە لەیەكدانی دووھەشی ئاستەجیایاواز، هاودژ، گەشەیەك دیاری دەكات، بەھەمان تەوانین، بە لەیەكدانی دوو بیركە، یان دوو وێنە گەشەنیگایەکی شیعرى نوێ دەخوێقێنێ، وەك دەروو، لەیەكدانی دوو ئەلەمەنت دەبێتە دەرچەییەکی پەشەنگ، تەزی خورپە و كەسەر، دوالیزی شەو و ناوێك دەگەشتێت، لە گەیی زمانی شیعرییەووە، بە ئامرازکانی گەیانندن، بیركە لەسەر دەق بنیات دەنێت، مەبەستی خوازارا، ھەر لەھەما و دەلالەتەووە ھەوێ دەدات، لە ئاستە جیایاوازەکاندا رایەكەکانی ژيانى ڕەژانە دەرخات، بە دیاریکردنی جیایاوازییەك، جیایاوازییەکی دیکەمان بێ دەھەخسێنێ، چەند زیاتر بزانی، ئەوێندە نەزانراو، لەرەووە دەتوانین ئاماژە بە شیعرى «ئەفسانەى دریەکی درێژ» 1 بکەین، ئەم شیعرە پەنجادوو دەھە شیعرە، بەیەك نەفەس نووسراو، بێناوبە، لە پەيوەندییەکی زنجیرەیدا چوونە تەنێك، بە پەلێنکردنی دەرگای زاراوێك لە نەوان كەوانەدا، دەرگای زاراویەکی دیکە دەكاتەووە، چۆن و بەچی رەنگ دەداتەووە، چ خەسەتە ھەدەگرن؟، پەلھاویشتنی پانەرامای بنیاتی دەق لە تیشكدانەووەی زەربابەتدا، ڕەكەکی کارا دەگەشتێت، لە کردەى کولتێکردنی بەشوێن و شوێنكات، لە گونجاندنێکی ئەکتیفدا نەخشە داڕشتنی دەرھاویشتەکانی دەق بەیەك دەگەییەن، بارکردنی دەق بەھەما کردەییەکی پەکتیکی ناچارییە، نەك بە تەنیا بێ دەق، بەكو لە پەلەسەى چەبوووەنەووەكدا خێ لەساپیتەى دەقدا، لە ناو نیشانەكەیدا دەبینێتەووە.

پاشینهی خه‌یا به‌ج‌ده‌ه‌ت

«ئه‌فسانه‌ی در‌یه‌کی در‌ژ» به به‌رته‌قای شیعره‌که، مانا و کاره‌سات و ئا‌زی هه‌گرتوو، هه‌ریه‌ک له‌م س‌ وشه‌یه، ته‌نیا له‌ته‌ک یه‌کدا له‌په‌یوه‌ندیدا نین، به‌کو له‌گه‌ گشت ده‌قه‌کدا له‌په‌یوه‌ندیدان، ناو‌نیشانه‌که ناسنامه‌ی ده‌قه، ده‌رئه‌نجام به‌در‌یه‌ک، له‌در‌ژبوونه‌وه‌دا خه‌سه‌له‌تی ره‌ها‌بوونی هه‌گرتوو، که راستینه‌هه‌به‌ در‌ هه‌ر ده‌م‌ن‌، دوالیزمی در‌یه‌کی در‌ژو نادیار، راستینه‌ی کورت و دیار، دروشم و گوتاری ئه‌فسانه‌کانی سیاسه‌تمان به‌ له‌ق ده‌کات، له‌به‌باکیدا، له‌مردنی د‌ له‌سیاسه‌تدا، پرس‌ک له‌ئاوه‌ز ده‌ورژ‌ن‌، به‌چه‌مکی وه‌ام هه‌واسراوه، یان له‌بیره‌وه‌ری تاکدا داخراوه، له‌دوو‌یانی پ‌شینه‌ی داکه‌وته‌کان، پاشینه‌ی خه‌یا به‌ج‌ده‌ه‌ت، تاک له‌سه‌نگه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی میتافیزیکی گشتیدا، ناتوان‌خی بد‌ز‌ته‌وه، راقه‌ی دروستی به‌ بکات، که به‌نه‌زانراو‌که‌وه گر‌ی ده‌دات، به‌رکه‌وتن‌ک له‌ته‌ک ئه‌فسانه‌دا ده‌کات، خاتوو لنگه‌ر و کاسیر ده‌رباره‌ی ئه‌فسانه له‌شو‌ن‌کدا ده‌ت‌«ق‌ئاغ‌کی سه‌ره‌تاییه له‌ق‌ئاغه‌کانی بیر‌که‌ی میتافیزیکی، یه‌که‌م به‌رجه‌سته‌بوونی هزری گشتیه‌«2، ده‌رخه‌ری در‌ و شار‌دنه‌وه‌ی راستی، کرده‌ی له‌ده‌رکردن هه‌ناگر‌، نه‌به‌شکردن، نه‌ویستگه قبوو‌ ناکات.

ک‌کردنه‌وه‌ی ماناکانی ده‌ق له‌ژ‌ر یه‌ک تایته‌دا

ئه‌گه‌ر له‌رووی ف‌رمه‌وه سه‌رنج بده‌ین، ده‌بینین، رسته‌ی»ئه‌فسانه‌ی در‌یه‌کی در‌ژ» له‌س‌ وشه‌ پ‌که‌ها‌توو، هیچ کردار‌کی ته‌دانیه‌، تا رووداو و گ‌انکاری له‌بکه‌وت‌ته‌وه، ریزبه‌ندییه‌که له‌سه‌ر ه‌کی راست شوناسی در‌ده‌کات، له‌بنه‌سته‌کدا ده‌وه‌سته‌ت، چه‌ق ده‌گر‌، له‌دوای‌خی له‌جه‌سته‌ی ده‌قدا به‌شایی پرسیار به‌ج‌ده‌ه‌ت، به‌ ئاساواری وه‌امه‌که‌ی ده‌گه‌ت. چه‌قی ئه‌و پرسیاره‌ شاراو‌یه‌ی که ناو‌نیشان به‌ بازنه‌کانی ده‌قه‌وه گر‌ ده‌دات، که به‌ده‌سپ‌کی ئامرازه‌کانی پرسیارکردنی «چییه و چ‌ن، به‌» له‌په‌یوه‌ندی نه‌وانیاندا، به‌رکه‌وتنی له‌ته‌ک ئه‌م راستیه‌دا ئاشکرا ده‌کات، واته «ئه‌فسانه‌ی در‌یه‌کی در‌ژ» چییه، چ‌نه، به‌ وایه، په‌یوه‌ندیان چییه به‌یه‌که‌وه، له‌ژ‌ر ره‌شنایی ئه‌م پرسانه‌دا، ده‌ق له‌وه ده‌رده‌چ‌ت یه‌ک چه‌قی هه‌به‌ت، باس له‌یه‌ک مانا بکات، ک‌کردنه‌وه‌ی ماناکانی ده‌ق له‌ژ‌ر یه‌ک تایته‌دا، کرده‌یه‌کی ئاسان نییه، تا له‌په‌یوه‌ندی بازنه‌یه‌کدا ئاشنای مانای ده‌قه شیعریه‌که‌ی به‌ت، که به‌ده‌رئه‌نجامی له‌کجیا‌کردنه‌وه یان پ‌لین کردنه‌وه سه‌رقا‌که‌راوه، له‌ره‌وه گه‌یاندنی مه‌به‌ست به‌ ماناکانی ده‌ق دژوار نییه.

نه‌جات حمید ئه‌حمه‌د له‌نووسین‌کدا ده‌ت‌«هه‌موو نووسین‌ک له‌جیهاندا له‌دوو ئامانج و دوو شه‌وه‌دا ک‌ده‌کر‌ته‌وه، شه‌وه‌یه‌کی به‌رچاوخراو و

شـوهـیه کی شاراوه» 3، ده بـ ره نگدانه وهی شـوهی بهرچاوخراو، ده قی «ئه فسانه ی درـیه کی درـژ» چ گه مه یه کی تـ کمه له شاردنه وهی شـوه نهـنی و شاراوه که ی ناوه خندا بکات، له سه ره تاوه ده قه شیعریه که بهم شـوه یه بهرچاوخراوه.

سا اها هه يه

له چاوه ځوانی (ئازادی) دام ،

خەریکه شات دە بم.

پہ کم دہ کہو۔

نازا نم چہ؟ لہ کو وہ د؟

پښتانه نیکي ژمنی جوانه لسه‌ر بڼه‌مای ره‌ها بوونی بیرونی ای نازاد بنیاد نراوه، له‌م دهرچه‌یه‌وه، به‌ج‌ناوی منی قسه‌که‌ره‌وه ناولته‌ی ر‌حی شاعیر ده‌بین، به‌ج‌ناوی منی قسه‌که‌ر له‌ناخی د‌ه‌وه، له‌گرته‌یه‌کی جوو‌اودا پهل ب‌ دهره‌وه ده‌هاو‌ت، به‌چه‌مکی م‌ن‌ل‌گ گوزارشت له‌سا‌ان‌کی ب‌ک‌تا ده‌کات. ههرچه‌نده خه‌س‌ه‌تی تا‌ک ده‌نگی هه‌گرتووه، به‌ام ده‌کر له‌سا‌ان‌کدا یه‌قدانه‌وی له‌ن‌و که‌سان‌کدا هه‌ب‌ت، که به‌ره‌هه‌ندکانی چاوه‌وانییه‌ک ته‌قه‌ژکراوه، ناتوان‌ پشت به‌خی بیسته‌ت، ناتوان‌ چه‌مکی یاخیوون بکاته پ‌شه‌نگی نازادی بوون، سسته له‌ئه‌گه‌ره‌کانی هه‌ب‌ژاردنی ن‌وان دوو ئه‌گه‌ر، ئه‌گه‌ری راده‌ستبوون له‌گه‌ شته ر‌پ‌دراوه‌کان و ئه‌و ئه‌گه‌ران‌ه‌ی که ر‌پ‌دراو‌نین.

درزښك له گه ځا تادا تاد ځا ته هیستی» ته یب جه بار» دا گه ورده ده بښت، بښ شاییهك فرههم ده كات، ده یه وښت له رښ گای شیعره وه پښ یكا ته وه، ځای له رښ حی نیرښ سی قوتار بكتات، وهك كه سښكی دا هښ نه ری شیعی، خه یا ه به یا خیبوونی ئه و پښ دراوه باوانه ی به ناوی ئه قښ وه سیستم راده گرن، خه ون و خه یا و ئازادی تاك زهوت ده كهن، هاوكات ره نگدانه وهی ئه وان له ئاو ښنه ی شاعیر، ترسښ كه چاوه ښ وانكراو نییه له كات ی جیا بوونه وهی شاعیر له خانه ی ئه وانه ی بښ خه یا ښ، ځایان به عاق ښ دهرانن، جیرار دونښ ر ځای به هاو ښ ځایانی گوت» ده ترسم بمخه نه خانه ی ئاق ښانه وه (مه به ستی نه ځ ښخانه ی ئه قښ یبوو) له كات ښ كدا خه ښكی دهره وه هه موو شښتن» 4، ته یب جه بار ته نیایه، شښتی په ی نه بردنی ئه وان، له هه ښ څارندنښكی نادروست له نښوان رښ زگرتن له خه م و ئازار، ئاو ښ نه دانه وه له مینبه ری رابردوو وهك پشتښك بښ خو ښندنه وهی ئښستا ره نگی وای رشتووه خه ریکه ئه و نام ښ بوونه ی چه مکی چاوه ښوانی به رانبه ر به چه مکی ئازادی خه ریکه شاعیریش ده خاته نښو بازنه ی شښتبوونه وه، ره چه ښكی كښشه كان له جیاوازی ره نگدانه وهی ئه و مه ودا فکریه په یدا بووه كه له نښوان شاعیر و زښرینه داهه یه. زښرینه له یا شا گهر دانی چاوه ښوانیدا شته كان په رشو بښاو ده كه نه وه. ئه وه نییه

وهك شاعير شتهكان ككه نهوه، بيه پهكي دهكهوت، له تر پكي
بئوم ديدا، به هزر و به زمانى زرينه له چاوه وانيدا، له برى نهوان
پرسيار كى نهزك دهكات، نازان كاروانى رزگار بوون يان گه ان بـ
رزگار كهرچن و كهى و له كووه دت.

زمانى شيعرى لره دا مانايهك زياتر هه دهگر له زمانى ساده وه
روانينك زياتر به خو قاندى شيعرى ك نكريتى ده به خشت، شاعير
له رگاي دهر بـ ينى هه ستكه وه، به ديوكى شاراو به په يوه ندييه كى
تكمه ئامازه به چوار ئاستهى جوگرافى دهكات، وهك شو بـ كى جـ گير،
باكوور، رـ ژئاوا، باشوور و رـ ژهه ات، له كات كدا هور، باران،
هاوین و زستان پـ گه يه كى نا جـ گيرن، خه سـ هتى دیناميكیان هه يه،
باركردنى دهق به ئاستهكانى جوگرافيه وه، كولاژ كردنـ
به وه رزهكانى ساـ هوه كردنه وهى دهرگاكانى دهقه به رووى پته وكردنى
په يوه ندييه كى نـ وانيان، فراوانكردنى ماناكانى دهقه.

خستنه ووى چه مكى دژه كانه، چه مكى دژهكان باكوور/ باشوور، رـ ژئاوا/
رـ ژهه ات، به رامبر به چه مكى هور و هاوین، باران و زستان، گهر
باكوور و باشوور، له سهر ديدى شاعير، وهك كـ دكى بـ زاركه ربن،
و نه يه كى خه مبار بـ يه كـ كيان به ساردو سـ ي ئهوى تريان به گهرمى. له
هه مانكا تدا دهرهاويشتهى باكوورى هور/ باشوورى هاوین، سارد/ گهرم
به هه وـ نى دژهوار بوونـ كى تر دا ده تلـ ته وه، به هه مان شـ وه، رـ ژئاوا/
رـ ژهه ات، به رامبر به چه مكى هاوـ كى باران و زستان له هاوكـ شى
ده قدا هاوسه نكيه كى دهروونى بـ «تهيب جه بار» ده گـ ته وه، ئومـ دكى
پـ ده بخشـ ت، گهر به ديوكدا رـ ژهه ات به ئاستهى شوـ نى شوناس بـ ت،
وهك گشت له زستاندا چه قيبـ، به ديوه كهى ديكه دا ئاستهى رـ ژئاوا،
وهك به شـ ك له باراندا هه ميشه خـ ي نوـ ده كاته وه. له نـ و دواليزمه
چه قين و نوـ بوونه وه دا، ره شينى و گه شينيدا، بـ شايى و پـ بووندا
تهيب جه بار به به كار هـ نانى وشه يـ خود و نازانم، دوو جار
ئه گهره كانى هه بـ زاردن ده خاته وـ و، به ئامـ ازه كانى پرسيارى (چـ ن؟
له كوـ هوه؟ كهى؟) يه وه گرـ يان ده دات، له تهك داكشانى سروشتى دهق
له نـ و پـ كهاته ي ئه فسانه ي درـ يه كى درـ ژدا، له ره نگدانه وهى چه مكى
چاوه وانى وهك ئاسته يه كى ئيستاتيكي، به رانبر به دیناميكى چه مكى
نازادى كه له هه وردا خـ ي ده بينـ.

(يه كسانى) خه مسارده، ناجوـ،

نه ده گهـ تا دهر فـ تـ كـ.

بـ ژنان بدـ زـ ته وه

تـ زـ خـ يان توندو تـ بـ كن

نه ئـ شكـ ده گرـ، تا هـ لـ كـ

بـ پياوان بـ هـ سـ نـ

نەختە خەيان نەرم و نە بکەن
کاتە ئاوە دەدەمەو،
(دادپەروەری) مانی گرتوو
هەموو رەژە دەیدو، نەم
تا ئاشت بەتەو،
بگەتەو نەومان
تا وازبەند
لە دەردو پەتای هەراسان.

و ناکردنی یەكسانی وەك کارەكتەر ئیرادەى کارکردنی نییه، كەگیره
بەشوناسی بەباکی، داشتنی خەسەتی یەكسانی، دیاریکردنی
لەكەسایەتیەکی نەرنیدا، تەوێکی ئەگەربینییه لەزیندووکردنەو
داکەوتەکانی دەرختنی جیاوازی و جیاکردنەو رەش لەسپی، نە
لەم، ژن لەپیاو، ژن و پیاو لەئەركی مرەقبووندا، زادەى یەك
وێچەن، تەواوەکی یەك، بەدەرکردنی لایەکیان لەگە رەگەز
بەرامبەردا، تەشەرەك لەسەقامگیری دەدەن. دزینەو لایەکیان،
بەبزرکردنی لایەكەى تردا كەتایی نایەت، یەكەنگیربوونی هەردوو
رەگەزى نەروم، ژن و پیاو، لەنەو یەكسانیدا چەند دەتوانە ماف و
خودی لەدەستچوو زیندووگەتەو، چەند دەتوانن داگەان لەنەو خودی
مرەقبوونی خەياندا بکەن، تا چ سنوورەك دەتوانن خەبات بکەن بەدوای
یەكسانیدا بگەن.

ئەو یەكسانی نییه بەدوای دەرڤەتەدا بگەتەت تا داكەكى لەمافی
ژناندا بکات، لە بە دەسەتەتێ رزگاریان بکات، ئەو بە دەسەتەتێ
ئافرەتە رەگا بە پیاو خەشەكەت، سنووری مرەقبوونی خەتێكەت،
نامرەقەنە هەسۆکەوت بکات، بە دەسەتەتێ ژن قەرخ بکات، نمایشی
دەسەتەتێ خەتێكەت بێدەبەین، لەووی تاوانکاری و سەتەم، پیاو
بەئاشکرا چەند تاوانبارە.

یەكسانی لەپەيوەندییەکی هاوژدایە

دەبە لەنایەكسانیدا، هەوێنی چ کارەساتەکی ترسناك بگرتەو،
کارەساتەك لەپەناسەیهكدا لەگە شاری بەحاکمدا یەكەگرتەو،
ئەو یەكسانی دەکاتە ئەگەرەکی ترسناك، یەكسانی نییه،
تەكەبوونی نییه بەنەزانین، بەهەستەکردن، بەكو تەوانەو یەتی
لەنەو چەمکی گەژەیی، گەژەیی یەكسانی وەك کارەكتەرەك بەکردار
متمانەى پەبکەر، چاوەی کردار و گەتەانی رووداوی پەبکەر.
لەچاوەوانی تەوی دەرەك دەیهوێت بەری راستیەك بدورەتەو،
یەكسانی لەقوژبەكدا نییه بەرەپەراپە، بەكو لەپەيوەندییەکی
هاوژدایە، پەيوەستە بەنایەكسانییەو. دەرکەوتنی لایەکیان بەندە

به کم کردن هوی لایه کی تریان، چند یه کسانى توخنى زانین بکه وٲت،
 نه وه نده له نه زانین دوور ده که وٲته وه، لٲره وه ژنان له وه دوور
 ده که ونه وه باوه ٲ به وه بهٲنن، یه کسانى مافیان ٲ ٲنن، له ٲ
 ده سه ٲاتى دووریان بخاته وه، به ٲکو نه وان به ده ست و بازووی زانین و
 هٲشمه ندی ماناو ماف ٲ یه کسانى ده ٲنن. ٲشک ٲ دروست له هاوک ٲشه
 مرٲقبوونى خٲیاندا ده سه به رده که ن، وه ٲبوون ژن ٲتى خٲیان
 ده سه لمٲنن، نه ژنبوونه ته نیا با ٲ نییه، خٲٲسکانه په یوه ندی
 به ٲپاوه وه هیه، ٲپاو به و مانایه نا دیارده یه کی دهره کی وه ٲ
 یه کسانى چاودٲرى بکات تا تٲز ٲ له توندی ٲته خوارٲ، نهرم و نیانى
 بنوٲنن، به ٲکو ده ٲ له خوٲندنه وه یه کتردا، ژن و ٲپاو وه ٲ
 ته واوکه ری یه ٲ له یه کتر بگن نه ٲ وه ٲ نه وه ژن به و چه مکه باوه
 نٲرسالارى ئٲستا، جارٲکی تر ژن خٲى دووباره بکاته وه.

دٲٲز ده ٲٲت «جٲرٲك بوون له ژندا هیه، که له ژندا كٲتایى نایه ت»
 5، له لایه کی دیکه وه یه کسانى له زانینه وه دٲت و گه وره ده ٲت، نه مه ش
 له گه ٲ چه مکی گه مژه ییدا یه کنایته وه، به وه ی چه مکی گه مژه یی به
 شوناسى نه زانین وا ده زانن زانین په یٲه و ده کات، به رده وام
 نایه کسانى به ره هم ده ٲنن، تا ناکٲتا له سه ری دهروات، ٲٲٲٲر ده ٲٲت
 «نه گه ر ده ته وٲت له مانای وشه ناکٲتا تٲبگه یت سه یری گه مژه یی بکه» 6
 ته یب جه بار چٲن غافٲبوونى کاره کتره ی یه کسانى ده خاته وٲو، له ئاست
 ئایٲٲٲز یادا، یه کسانى چٲن ماسكٲك ده ٲٲشٲ، خٲى ده شارٲته وه، خٲى
 له ناکٲکیه ٲ لاده دات، یه قینٲك ره تده کاته وه، به دوو ئاٲاسته
 ده یخاته وٲو به ئاٲاسته یه ٲ داوی توندو تٲٲکردنى ژن ده کات،
 به ئاٲاسته یه کی تر داوی نهرمى له ٲپاو ده کات، هه ردووکیان یه ٲ شتن،
 له زیادکردن و که مکړدن یه کدا كٲك ده بن، له ئاوٲدانه وه یه کدا
 له داکه وته کانى به رده ستدا له نٲو ده قدا، ته یب جه بار درك به و گه مه یه
 ده کات، چٲن گه مژه یی به شٲواندنى مافه کانى یه کسانى بوونى ژن و ٲپاو
 پوشاکى یه کسانى کردووه ته به ر نایه کسانى، چٲن تانه و ته شه ره له خودی
 دادپهروه ری دهرات، له که دارکردنى دادپهروه ری له نٲو یه کسانیدا،
 پارادٲکس له ته ٲ نایه کسانیدا فه راهم ده کات، هه ر له سٲنگه ی نه مه وه
 دادپهروه ری مانده گرٲت.

نایه کسانى و ماٲوٲرانى

دواندنى شاعیر ٲ گه ٲانه وه ی دادپهروه ری، جٲرٲکه له
 ناشتبوونه وه یه تی له ته ٲ قوربانى نه و په یوه ندیه که ژن و ٲپاو
 کرده دووبه ره وه، بانگه شه که له ته ٲ نایه کسانیدا نییه، به ٲکو له ته ٲ
 گه وه ره ی یه کسانیدا یه که له نٲو هه ریة كٲ له ئٲمه دا هیه، هه ستى

پښتانه ډېر ځایي شپې و په دې نېټه نه هاتنه خپله ځایي به نایه کسانې ده کات، که ما وړانې به دواړې خپله ده نه، ما وړانې له تېکچوونې په یوه نډې ژن و پیاوړه ده ست پښتانه کات، له شپې واندې شیرازې خپله زانې ده کشې تا ده گاته سهرجم دامه زراوه کانی ده وېت، دادپه روه وې هې و نه که نه گهره کانی هراسان له جگای دروستې خپله لې و یه کسانې را ده گرېت.

(برایه تی) مې ومېچ.

هه‌میشه توندو توو هیه
 نه‌شاری به‌ده نه لاد
 نه‌خ‌ی ده‌زان چیه ده‌کا،
 نه ئ‌مه ده‌زانین چیه ده‌و
 هه‌وا‌ی (نیشتمان) ده‌پرسم
 ده‌ن له ما ده‌دراوس ده‌ستی به‌سهره،
 شه‌و و ر‌ژ ناسره‌و
 سا‌ه‌هایه... که‌س‌ک نییه،
 ر‌گایه‌کی ته‌خت بد‌ز ته‌وه
 فریای بکه‌و

ئەوھى دابەش بوونى خەك لىك لىك سايە يەكدا كەدەك تەوھ، يان بەرژەوھەندى ھاوبەشە، يان، چەمكى نەتەوايەتى و چارە نووسى ھاوبەشە، كەلەبرايەتى و يەكبووندا لەشۈككەدا يەككەگرت، بەنىشتمان شوناس دەكرت، ئەوھەندى نىشتمان شۈككى جوگرافى و مېژوويە بەھەمان رادەش شۈككەلەدەر ووندا، يەقدانەوھى خەي دەبەت، پەيوھەندى نىشتمان بەتاكەوھ، خەي لەرەنگدانەوھى پەيوھەندى لەنەوان تاكەكانەوھ پەناسە دەكات، بەم پەيەبەت، شىمانە لەوھ ناكەين كە سايكەلەژىيە دەسەبەت، بەرپرسى يەكەم بەت، لەكرەي ھەلەشاندەوھى پەيوھەندى تەك بەنىشتمانەوھ، تەك بەبراي تەكەوھ، ھاوكلات چەمكى برايەتى لەكايەكەوھ بەلەشۈككەوھ بەلەشۈككى تر دەگەت، نەدەسەبەت نەبرايتە، لەدەرەوھى شۈككە و كاتدا نىيە، واتا ناكەرت دەسەبەت لەلەكەي سەشال مېديا و ئەو لايەنانەي پەيوھەندىيان پەلەوھەيە، لەلايەكەوھ شۈككە سەقامگىر كەن، لەبەرامبەردا دىنايەكى بەلەشۈككە بەرھەمبەت، لەبرى ئاشتەوايى ئەجەندى تووھبوون و ياخي بوونى تەكەكانى جىگىر بەكات، ئەوھى زانراوھ و بىنراوھ لەچەمكى برايتە چەككەگەوھ، لەسەر بىنەماي چەرەشكە، ئەم پەيوھەندىيە پەشتەر لەسايكەلەژىيەتە دەسەبەتەوھ رەنگى داوھتە لەنەو تەكەكاندا و بووھ بەدەكەوتەك لەووداوكەدا، بەنارەزايى گوزارشتى لەدەكرت، برايتە بەمەومەچى بارگاوى دەبەت، گەر مەومەچى وەك قەناغەكى سەرەتايى، دالەك بەت بەنەزايەوھ گەر

دراښت، ئهوا له دوا ق ناغه کانيډا، ئاماژه يه که مه دلولی توو ه بوون
 هه ډه گرت، گهر موم چي ځي له مهنګي و بډه نګيدا حه شار داب ت،
 توو ه بوون دهرهاو يشته يه که، ځي له بهر بوون و دهرخستن و
 به گزاچوونه دا ده بين ت، توو ه بوون ره نګدانه وه يه که نيشتمان
 کرده يه کی نه خواستراوی له بهرام بهريدا کردووه، له تهک جومه گه کاني
 نيشتمان و نه ته وه دا يه کنایته وه، له چه مکی نام بووندا، هه وني
 لکترازان و دژايه تيهک له ن ستالژيادا تځ ده کاته وه، ئاو نه ي
 نام بوون، ئه و و نه يه ده ش وني که نيشتمان به شو نه وه
 ده به ست ته وه، نام بوون هه ها تن نيه له شو ن و له ن ستالژيا، به کو
 گڼ يني شو نه به ناشو ن، که له يهک شو ن و ئاما نچدا، نه له برايه تي،
 نه له په يوه ندي ک مه ايه تي، ته نانت له ياده وه ريشدا به يه که وه
 ک نابنه وه، ل ره دا نيشتمان نه وه نده ئاماژه يه ب داب ان و
 جيا بوونه وه، نه وه نده ئاماژه نيه ب پکه وه ژيان، نه زمووني
 داب اني نيشتمان گو نه گرتني له داواکاني خه ک، ج که وتي
 توو ه بوون کي پير ز، له دنيا و شوناسي برايه تيدا به ج ډه ه ل ت.

مارک ئاوگه ده نوو س ت» شو ن په يوه ندي يه کی پ زیتيف و شوناسي له گه
 کاره کتر و ه شياريدا هه يه، شو ن نه و ج ګايه يه که په يوه ندي
 ک مه ايه تي تدا گه شه ده کات، ناشو ن ج ګايه که ت ګي ک مه ايه تي
 تيا ونه «7 کور تکر دنه وه ي نيشتمان له فاکتر کدا، ناتوان
 سهرزه نشتي غه ريبووني هاوو اتي بکات، ناکر توو ه نه ب ت که
 ده سه ات به ن وي نيشتمان وه، له سهر ککه وه هه ستي ځ شويستي و
 مر قبووني ل ت زهوت کردووه، له سهر کي تروه خيانت ده کات، چووه ته
 باوه شي دراوس يه وه، له د زه ځي راده ستبووني ئيراده دا ځي
 د اندوه، ئيتر چن برايه تي ځي له به هه شتي ځ شويستي و
 ته با بووندا بين ت، له بري خزمه تي ناوما و برايه تي، بووه ته
 ن که ري ما ه دراوس.

ته يب جه بار، ج ناوي ئ مه ي له بري ده سه ات به کار بردووه، ده سه ات به
 ماسکي نيشتمان وه، وهک له پ شتر باسما ل وه کرد، نه گو ډه گرت،
 نه ده بين ت ميللت چي ده کات، له چ بارود ځ کدايه، ت ناگن له وه ي
 چيان ده و ت، له ک پله يه کی دیکه دا که ده ت هه و ا ي نيشتمان
 ده پرسم، هه و ا ئاماژه يه به غيا بي نيشتمان له ناشو ندا، گ ان وه ي
 ن ستالژيايه، گه ان ه ب شو ن، به نه يني و ئا شکرا، به نه ر يني و
 نه ر يني، به شه و و ر ژ ئ قره ناگر، به در ژايي شو نکات، نه فسانه به
 در وه، ر ابردوو به ئ ستاوه، چه مکی نه ته وه ده توان ر ګايه ک
 بد ز ته وه، هاوو اتي له که سي پ شه و نه تو ن ته وه، ده کر که سي تا ک
 له بري هه موومان ب ت، نه و برا گه وره و ئ مه ن که ر، نه و گاوان و

ئەمە مەگەل، مەگەل چەن و بە چ رەسا و ياسا يەك، دەتوانات ناسنامەى
نەتەوہ ھەگەرت، كە كەى ئىرادە و ھەبوونى خەى لە نەو تاقە
كەسەكدا بىنە، كە بە چاوى خەى نەبىنەت، ئىتر چەن دەتوانات رەگەى
تەخت بدەزەتەوہ؟

تە كە خەت لەنەو دوو يانى درە و ئەفسانە يەكدا، نە لە رەگەى
نەتەوہ، نە لە چارەنووسى ھاوبەشدا. لە دەرئەنجامى كارى نەكردەى
كەسەكدا ونبوويت، نازانیت تە دەبەت فریایى خەت بکەویت و ئەو
بدەزیتەوہ، يان ئەو دەبەت فریای تە بکەوت و رزگارت بکات، ئایا
تە وەك نوەنەرى وەت، پەویستیت بە پەوان و سەرکەردەى تا رزگارت
بکات، يان بە پەوانەوہ وەت دەبەت خەى لەسەرکەردە و پەوان رزگار
بکات، جارەکیان ئەندریا لە ژەر بارى فەرمانى كەنيسەدا ھاوار
دەكات دەتەت» بەدبەخت و كەت ئەو وەتەى كە پەوانى نىيە»
گاليلە بە پەوانەوہ دەتەت» بەدبەخت و كەت ئەو وەتەى كە
پەویستى بە پەوانە» 8

(ناپاکى) بە منەتە

بەردەوام لە بەسەدايە

ھەر درەختە گو بەگەر

پایىزى تە بەردەدا...

ھەر كانیواك چاوبکا تەوہ

تاریكە باى بە ھەدەكا

زمانى شیعرى لەكردەى سووانەوہ يەكى كەنەلەژیدا چەن توانى سەرجمە
ئەو وەستگانە بەسەرکا تەوہ، كە دەق يەك بە دواى يەك پەیدا تەپەى
كرد، لە ھەر وەستگە يەكدا، ئاماژەى بەچەمكەك و لادانەك دەكرد، چەمكە
وہك شوناس و پەدراو چى دەتەت؟ بەچ شەوہ يەك دەگوزرەت؟ لە كوہى
ئەفسانەدا دەوہستەت؟ سەرجمە لادانى ئەو وەستگانە، يەك بازنە بە
يەکیانەوہ دەبەستە، لە ژەر سايەى يەك بازنە ھەدەدا، بە منەتە،
درەژە بە بەردەوامى خەى دەدات و ناوہستەت، رەچكەى بازنەى ناپاکى
بەرنادات، بازنەى ناپاکى، ئەگەرى رزگار بوونى ھىچ وەستگە يەكى تەدا
رەچاو ناکرە، لەو بازنە يەدا دەر باز بوون نىيە تا سەرجمە
وەستگەکانى «ئازادى، يەكسانى، دادپەرورەى، برايەتى، نیشتمان»
خەيان لەناپاکى پاك نەكەنەوہ، ئەوہ قايرەسى ناپاکيە بەگشت
وەستگەکاندا تەشەنە دەسەنە.

ناپاکى خەنکاندى سەداى دەنگەكى رەسەنە

بەچارە سەرکردنى ناپاکى و تەسككردنەوہى مەوداى كەناکەکانى،
قايرەسى ناپاکى ساھە يەخەون و بەچاوەوانى، ئەگەر و داغەى
چاکیوونەوہى سەرجمە وەستگەکان پەك دەخات، بەدەگما بوونى ناپاکى
لە بازنە يەكدا، مەکانىزمى لادان و پەینەوہ لەسەرجمە وەستگەکاندا

را ده گرت، له کار ده کون، ئه وهی کاری پډه کړت کاریزمای در یه که، درو شم کی چاوخه ته تنه، چاو و دیده هه قیقه تی پ کوږده کړت. ناپاکی نه کردن و فرام شکردنی کردار که، یان ئه رک کی سرشانه، پوښته بیکه یت، به ام به هر هه یه ب یت نایکه یت، ناپاکی خنکاندن سدهای ده نگ کی ره س نه، له ته هی ده وه سوده کات، پش ئه وهی له دهره وهی خ ی، ئا استه ی په یوه ندیه ک، دیاری بکات، له ناووه، پشوخته خ ی له ن و ده خ کدا مردووه، ناتوان کاریزمای به هشت ب دهره وهی خ ی بن رت، ده زخ سزایه که له رگی به هشته وه پاداشت ناکرت. ناپاکی ههستی گونا گردنی تدا نه ماوه، گر یه کی نیه به ن و گر ی گونا وئازاری ویزدان، تا له سزا بترس ت، ب منه ته. دیاردهی سزانه دانی ناپاکی له ناوه کدا ته نراوه به گومان ک، ه و ده دات ترسی راستیه ک ب ه و ن ته وه له چوارچو هی د نه واییدا، له ترسی که نارکه وتن، هه میسه داک کی له مانه وه ده کات، له گه پاکیدا، به رده وام له شه ب کی ئه به دیدایه، به ئاشکرا و نه نی، له ن وان ده زخ و به هشت، سزاو پاکبوونه وه، ناشیرینی و جوانی، هه میسه له ب سدهایه، له هر ناشو ن ک، شو نکات هه ب ب نی کرانه وهی جوانی ل ب ت، دنیا به گو و گو نزار بکاته به هشت. وه بنیادت شو ن، گر ئامازه ی بنه مایه ک ب ت، خونه گردنی گو، پابه ندبوونی به دره خته وه ساغبکا ته وه، له داگه ان کدا ناشو ن بکاته شو ن، به دیو کی تر، به ک پی کردن کی تر، گر له قا ب کی ترده به رجه سته بکه ین، ده بینین به هه مان ش وه، به سه لیه ی پابه ندبوون، و وریا بوونه وهی تا ک و بووژانه وهی پاکی، دهرکه وتنی جوانی، پگه ی تا ک له ناشو نه وه ده گو ن ته وه ب شو ن، له ئاهه وه ب ژووان، له چاوه وانییه وه ب دیده نی، ئه مهش له ته هه نده کانی ناپاکی چاوه وانییدا یه کنایه ته وه، به وهی له چاوه وانییدا، ناپاکی دیده نی گو به دره خت، پابه ندبوونی مر ف به شو نه وه، به هه شه دوزان، ت به ربوونی پاییز دال که مه دلوولی نه هامه تی و دامایینی دار و دره خت له گه و گو هه ده گرت.

لکترازانی په یوه ندی گه و گو وه پابه ندبوون، دابانی شو نه له گه دره خت، گینی شو نه ب ناشو ن، هه وه رینی گه و گو له ه رشی پاییزدا، هه وه رینی شوناس که، ناسنامه ی دره خته کی هه گرتووه، له هه مانکاتدا، هه مایه که ب هه وه رینی ئه و به هایانه ی، که له ناسنامه ی شو ندا ک ه کی مانای مر قبوون هه ده گر، رووی راسته قینه ی ئازادی، یه کسانی، دادپه روهی و برایه تی، تدا ده بین، گومانی ناپاکی به وه نده وه ناوه ست ت، له ن و گه مژه ییدا در ژده ب ته وه و ده وات، له هر شو ن ژیان و ئاوه دانی هه ب ت، که شاعیر به کانیاو ئامازه ی ب کردووه، ئم له زه وی به رده ست، ناپاکی

وهك بايهكى دووره دهست، ناگیرت و ههستی پـدهکرت، چاو کوـردهکات، ناھـت راستی چاو بکاتهوه، ئاسمانی ئهفسانه و زهوی راستیهقینه، گهر له شوـنـکـدا بای ناپاکی وـرانی نهکات، نهیکا ته ناشوـن، ناھـت به ئارامی له شوـنـکـدا کـبنهوه، دارگو بگر، نیشتمان یان شوـن نازی هاووـاتی ههـبگر.

(گه ندهی) پـشته و قیت

به پـوه وهستاوه

چه پـه لـدهدا

قا قا به هه موویان پـدهکه نـ

دهکرت وـنـه ی ئه و جومگانه ی در به قیتی لهسهری وهستاوه، پـلین بکهین بهـسـ قـناغ، قـناغی یه کم، بنه ماکانی ره گه که له زه مینه یه کی گونجاودا نهشونما دهکات، پهل ده هاوـته قـناغی دووهم، لهم قـناغه دا در دیداته باـا قهدی ناپاکی جـگیردهکات، له قـناغی سـهـمدا، رووه کی گه ندهی له جـره ها به ره وه له چه ندین لقه وه، بهر ده گرت، ئه ویش کاتی تـ توانیت، خودی خـت وهك قهدی ئه و داره، به سه رجهم خهـسه تهکانی خراپه کاری متوربه بکهیت، هه موویان یهك به یهك له ناپاکیدا کـهـیتـه وه، به پله ی ئیمتیار پسـری له هه موویاندا بهـنـت، ئه وسا وهك گه ندهـك، ده توانی قیت لهسهر پـی خـت بوهستیت، یان چ کاتـ تیشکه بهـهـزهکانی در، توانی ئاوـزه ی دـت ببـی، ئه وسا ده توانـ تیشك شکانه وهی سه رجهم رهنگهکانی تاوان له دژوا بوونـکـدا، به چاوـك جوانی ببینـ، به چاوه که ی دیکه گه وههری هه قیقه ت بشارـته وه، به چاوـك خـت ببینـ، به چاوـك خهـکانی تر بسـیتـه وه.

گه ندهی له نـو گه مه ی هاودژهکاندا خهـسه تی دوو رووی ههـگرتـوه، گهر له رووکهشدا باسی ئابـوو بکات، ژـراوژـر له بـ ئابـوویدا نغرـبووه، گهر بهرـژی نیوهـت له نـو ئایندا بانگه شه ی ئیمان بکات، له نیوه شه ودا کوفر دهکات، گهر له شوـندا به ئاـسته یهك خـی بهـووی راسته قینه ی نیشتمانـه وه ههـواسـت، به ئاـسته یه کی دیکه نیشتمان ده فرـشـت، شوـن دهکاته ناشوـن، دیدهنی دهکاته چاوهـوانی، راستینه ده بـته ئهفسانه. که باس له بهرژه وهندی کـمه دهکات، به زمانی کـمهـوه، به منی قسه کهری تاک، باس له بهرژه وهندی خـی دهکات، له فرمان و ئهرکی سهرشانیدا، هیچ کارـك ناکات، گهر بهرژه وهندی تایبه تی خـی تـدا نه بـت، پـشـلی بهرژه وهندی ئهوانی تر نهکات، جیاوازی گه نده و تاوانکار یاخود ناله بار یان نه گونجاو له وه دایه، رهنگه تاوانکار ته نیا له ئاستـکـدا خه تا بار بـت، بهـام گه ندهـکار له گشت ئاستهکاندا تاوانکاره. دهکرت کـهـسـك، له رووی یاساوه

تاوانباربټ، دزبټ، بهټام تهگر دزیه‌که، ئامانجی مری به‌دواوه بټ، په‌یامی گټټانه‌وی ماف و قووتی دزراوی هه‌زاران بټنه‌وه، ئوه نابټه گنده. نمونه وهك ئوه‌ی له فیلمی «بټنی کلاید» دا به‌دی ده‌که‌ین، کلاید داهاتی دزیه‌که‌ی بټ خټی نه‌برد، به‌سهر هه‌زاراندا، دابه‌شی کرد، له مټرووی کلاسیکیشدا «رټبن هود» مان هه‌یه، به‌همان شټوه ده‌کر بکوژ بټ، گنده نه‌بیت وهك «راسکټلینکټف» پاټه‌وانی رټمانی «تاوان و سزا»* ی دټسټیفسکی له‌تاوانکار رټحی قوربانیدان هه‌یه، ئهم له پټناو مافی ئه‌واندا، خټی به‌خت ده‌کات. گنده، له پټناو به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی، گشت ده‌کاته قوربانی خټی، ئهم له‌تټریدا، گاټه‌ی به‌برسټی دټ، له ماتمه‌ینیدا، چه‌په‌ی خټی لټده‌دات، له‌گه‌ پټکه‌نین گه‌مه ده‌کات، به‌چه‌په‌لټدان متمانه بټ خټی ده‌گټنه‌وه، له خټیدا، بټواناکات خولی سهرجه‌م ره‌نگه‌کانی ناپاکی بټیبت، چه‌په‌، چه‌په‌ی سهرکه‌وتنه، تټ له دټزه‌خټکدا، برټا به درټزن و گندهټټك ده‌که‌یت.

له کټتاییدا ته‌یب جه‌بار شاعیرټکه، ده‌زانټ چیی ده‌نووسټ، بټ ده‌نووسیت، چ بارودټخټك هه‌ده‌بټرټ، له‌دنیای شیعردا، ئاساواری چ داکه‌وتټك به‌جټده‌هټټ، به‌چ گټشه‌نیگایه‌ك، پټدراوه‌کانی رووداو وهك خه‌ونټکی مټردمنداټی، ئاوټه‌ی راستینه و خه‌و و خه‌یا ده‌کات، له‌نټوان خه‌ون و زینده‌خه‌وندا په‌نا بټ ئه‌فسانه ده‌بات تا دووباره ته‌نگه‌ژهی مرټف و ئه‌زموونه‌کانی، له‌ژټر رټشنایی ئه‌و به‌ربه‌ستانه بخاته‌روو که ته‌ژیه به‌کټسپی شارستانی، به‌نامټ بوون له‌شوټندا.

عەلی شەخ عومەر

ژنده‌ره‌کان:

- 1 — ته‌یب جه‌بار — مروارییه‌کانی سټیهر و سایه — رټژنامه‌ی کوردستانی نوټ — ژماره 8138 سټشه‌مه 14/7/2020 — لاپه‌ره 5
- 2 — عبدالرضا علی — الاسطوره فی شعر السیاب — جمهوریه العراقیه وزاره الثقافه والفنون — السنه 1978 — ص15
- 3 — نه‌جات هه‌مید ئه‌حمه‌د — تیټری بونیادی شاراوو — ده‌زگای چاپ و بټاوکردنه‌وی ئاراس، شه‌قامی گوټان، هه‌ولټر — چاپی یه‌که‌م — سا 2008 — لاپه‌ره 19
- 4 — هاشم صالح — له‌نټوان «بلیمه‌تی» و «شټتی» دا — وه‌رگټرانی نوزاد ئه‌حمه‌د ئه‌سوهد — زنجیره‌ی کټټبی گیرفان ده‌زگای چاپ و په‌خشی سهرده‌م «23» — سا 2002 — لاپه‌ره 35
- 5 — به‌ختیار عه‌لی — دوا خه‌نده‌ی دیکتاتټر — چاپخانه‌ی کارټ — سا

*ب زياتر زانين سه يري ما پهري نه نترنټ بکه، فلمی سينه مای بڼی کلاید، له سا 1967 دا بهرهمه نراوه، دهره ننان نرسه رين، نواندن مارن بڼتی، رلی کلاید ده گډر. فاي د ناوی رڼی بڼی ده گډر، براوهی چه ندين خه ټاتی نښکاره، له نښو باشتري سده فلمی نمریکی دا، پلهی بیست و حوته مين فلمی به دهسته ناوله.

**ب زياتر زانين سه يري ما پهري نه نترنټ بکه، فيودر دښت يه فسیکی، ماننی سزاو تاوان، له سا 1866 دا نوسراوه، له سهره تادا، مانگانه له دوانزه به شدا بڼاوبوه وه، دواچار بوو به کتې، پا هوانی نهم رمانه رډيڼ رڼا فیتش راسک لینکف ه، ته مهنی بیست و سا ه، قوتابی زانک بوو، نهم که سه دوولایه ن بوو، به لایه ک دووره پهر نزو ساردوسرو دژ به کڼمه بوو، به لایه کهی تر گهرم وگو و پ له بهزه یی بوو.